böyle bir çözümü kabul etmesi Türkiye'nin Vaşington'la olan diplomatik ilişkilerinin kırılması anlamına gelecek. Artık Obama'nın ziyaretinden beri Ankara Ermenistan'la, ABD Kongresi'nin olası bir çözümünün yaratacağı etkiyi ortadan kaldıracak ve kimi diplomatik ilişkileri de içeren bir anlaşma üzerine tartışmaya başladı.

Türkiye'nin Ermenistan'a açılması tüm bölgedeki güçler dengesini değiştirecek. Kafkaslar'da 2008 Ağustosunda yaşanan Gürcistan-Rusya çatışmasından bu yana, Moskova için stratejik olarak hayati öneme sahip bir bölge artık istikrarsız. Rusya birlikleri Güney Osetya'da duruyor. Rusya'nın Ermenistan'da da birlikleri var, bu da Rusya'nın Gürcistan'ı kuşattığı anlamına geliyor.

Türkiye, Vaşington ve Moskova arasındaki karmaşık jeopolitik güçler dengesi oyununda kilit halkayı teşkil ediyor. Eğer Türkiye Rusya ile işbirliği yapmaya karar verirse, Gürcistan'ın konumu çok güvensiz bir hale gelecek ve Azerbaycan'ın Avrupa'ya uzanan olası boru hattı güzergahı kapanacak. Eğer Türkiye Vaşington'la işbirliği yapar ve aynı anda ABD yönlendirmesiyle Ermenistan'la istikrarlı bir anlaşmaya varabilirse, Rusya'nın tüm Kafkaslar'daki pozisyonu zayıflayacak ve Avrupa'ya uzanan alternatif bir güzergahın mümkün olmasıyla, Rusya'nın Batı Avrupa karşısındaki ağırlığı azalacak.

Bu nedenle Obama, seçeneği olmayan Avrupa ile anlamsız bir çatışmaya neden olmamak için Avrupalılarla yararsız toplantılar yapmayı seçti. Bunun yerine, Ermenistan'la anlaşmanın anlamını tartışmak ve Rusya'nın ufak ortağı olmaktansa, Kafkaslar'da ona meydan okuyup yüksek bahis oynamaları için Türkleri ikna etmek amacıyla Türkiye'ye giderek yolculuğunu tamamladı.

Avrupa turunda Obama'nın yaptığı en önemli konuşma, Türkiye NATO'daki siyasi yapının kilit noktalarını ABD desteğiyle kazandıktan sonra gerçekleşti. Konuşmasında Obama AB'ye karşı Türkiye'nin yanında saf tuttu ve Vaşington'un Türkiye'nin arkasında olduğunu gösterdi. Obama'nın konuşması Türkiye'ye yükselmekte olan bir bölgesel güç olarak sesleniyordu ki, mesaj Ankara tarafından iyi anlaşıldı. Eğer kanılırsa, bu tatlı sözlerin Türkiye'ye bedeli oldukça yüksek olacaktır.

Vaşington Türkiye'ye çağrı yaparken, Moskova da hiçbir şey yapmadan durmuyor. Türkiye Cumhurbaşkanı Abdullah Gül Şubat ayında Rusya Federasyonu'na dört günlük bir ziyarette bulundu ve orada Başkan **Dmitry Medvedev** ve Başbakan **Putin**'le görüştü, Tataristan'ın başkenti Kazan'a da giderek ortak yatırımları tartıştı. Gül'e dış ticaret bakanı ve enerji bakanının yanında Türk işadamlarından oluşan geniş bir heyet de katılmıştı. Avrasya hakimiyetine ilişkin bu üç yönlü karmaşık Büyük Oyun'daki bahisler Obama'nın Ankara ziyaretinden sonra kayda değer bir biçimde arttı. Türkiye doğalgazının yüzde 65'ini ve petrolünün yüzde 25'ini Rusya'dan ithal ediyor. Böylece Türkiye, kömür de dahil olmak üzere Rusya enerji kaynaklarına yönelik giderek artan bir bağımlılık geliştirmekte.

Azerbaycan petrol şirketi SOCAR ile Rusya'nın Gazprom'u arasında 27 Mart 2009'da bir memorandum imzalandı. Bu memorandum Ocak 2010'dan başlayarak Azerbaycan doğalgazının Rusya'ya teslimatını da içeriyor.

Gazprom Azerbaycan'la böyle bir anlaşma imzalamak konusuna özellikle ilgi duyuyordu. Bu ilginin nedeni Azerbaycan'ın her ikisi de sorunlu olan İran ve Türkmenistan'ın dışında planlanan AB Nabucco Boru Hattı için gaz sağlayabilecek tek ülke olması değil, Güney Doğu Avrupa'ya Azerbaycan ve Orta Asya devletlerinden Türkiye kanalıyla doğalgaz taşıyabilecek olmasındandı. Gerçekte gaz yalnızca Azerbaycan'dan gelebilir. Rusya Nabucco Projesi'ne bir alternatif olarak Güney Akım'ı önerdi. Azerbaycan gazına da ihtiyaç duyan Güney Akım'la Rusya Nabucco'nun gerçekleşme olasılığını zayıflatıcı etkide bulunmaktadır. Obama'nın stratejisinin Rusya ile daha az çatışmacı olmadığı açıktır; yalnızca Cheney ve Bush'tan birazcık farklı bir kağıt destesiyle oynuyor. ■

** Global Research'de 14 Nisan 2009 tarihinden yayınlanan makaleden çevrilmiştir. (www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=13171)*

TOPLUMSAL BAKIŞ

Kemal ULUSALER
EMO Enerji Çalışma Grubu Üyesi

Ankara'ya Kazık Çakmak...

Ankara'da bir haziran gecesi… Ağustos böcekleri henüz sahne almakta. Gündüze göre nispeten serinleyen gecede Ankaralı her zamanki gibi derin uykuda. Kurşun atsan geçmez bir uyku halinde düşler alemine dalmış. Hayırlara vesile bir düş görmekte. Güler yüzlü, çipil gözlü, sarı saçlı, kalın enseli bir zat-ı muhterem elinde bir kazık arz-ı endam eylemekte. Eylemekle kalsa iyi bir de tuttuğu her Ankaralıyı bu kazığın üstüne çekmekte. Destur yaa İbrahim… Dur, etme eyleme demek nafile… Kan ter içinde uyanıyor Ankaralı… Hayırdır inşallah mırıltıları ile sabahı sabah ediyor. Güneş daha yoğurdu ekşitmeden hemen bir rüya yorumcusuna gidiyor. Diyor ki; **"Benim rüyam böyle de böyle…"** Üstat rüya yorumcusu uzun bir **"hımmmmm"** çektikten sonra; **"Rüyada kendisinin bir kazık üzerinde olduğunu gören kimse, alim ve fazıl bir kimseden kuvvet alır. Bir tabire göre de kazık maldır. Ve de rüyada kazık görmek devlet büyüğü ile yorumlanır."** Ankaralı yüklüce bir miktar nakdi, yorumcunun avucuna bıraktıktan sonra cebinde kalan üç otuz para ile de Metro İstasyonu'na doğalgaz almaya gider. Bir taraftan acaba kim ki bu bana kuvvet verecek alim ve fazıl devlet büyüğü diye düşünmektedir. Bu düşünceler ile gaz kuyruğuna girer. Gişeye yaklaştığında bir de bakar ki duvarda güler yüzlü, çipil gözlü sarışın, ensesi kalın bir muhteremin fotoğrafı. Allah Allah der ne kadar da rüyamdaki muhtereme benziyor. Afişte; **"Ankara şimdi daha güzel" İ. Melih Gökçek** yazmaktadır.

Ankara'da yaklaşık 1 milyon 140 bin doğalgaz abonesi bulunmaktadır ve yıllık 3.2 milyar metreküpe yakın gaz tüketmektedirler. Konut ve diğer tüketici ortalamasını alırsak bu tüketim çıplak haliyle şöyle böyle 2 milyar liraya tekabül etmektedir. Büyükşehir Belediyesi'nin BOTAŞ'a olan borcu ise, 1 milyar 126 milyon TL'dir. Ödenemez bir miktar mıdır? Hayır. Yılda 2 milyara yakın para toplayan Gökçek neden bu borcunu ödemez? Ödeyemez demiyoruz. Neden ödemez diyoruz. Yanıt aslında oldukça basit olmalı: Gökçek borcu ödememekte, zira Ankara'ya kazık çakmak eylemine yönelik bu gelirleri harcamaktadır. Düşlere gark olan Ankaralı da ne yazık ki farkında olmadan bu eyleme destek vermektedir.

Şüphesiz bu eylemi Gökçek tek başına gerçekleştirmemektedir. Yardım edenleri, destekçileri, rant paylaşım birliktelikleri mevcuttur. Bir taraftan mevcut Hükümet borçlarının faiz ve cezalarını sildirmekte ve açıktan destek olmaktadır. Diğer taraftan BOTAŞ alacağını tahsilden imtina etmekte işin etrafında dolaşmaktadır. Vatandaşa gelince, alacağında kartal kesilen, haciz memurlarını kapılara dayatan Devlet (daha doğrusu devlet erkini elinde bulunduran yandaşlar ya da paydaşlar) sıra Gökçek'e gelince etrafında dolaşmayı tercih etmektedir. Aynı tavır Gökçek için de geçerlidir. Başkent Doğalgaz ihale süreci buna bir örnektir. Vakf-ı Birlik mensupları gaz, su, imar rantı altyapı çalışmaları başta olmak üzere hemen hemen her Belediye işinde birliktedirler. Bu öylesine bir bağdır ki bir türlü kopmaz. Hal böyle olunca Elektromed'e dokunulmaz. Hal böyle olunca Kuveyt Türk laf ola beri gele anlayışıyla şikayet edilir. Zira buralarda da yandaş ve paydaş ilişkisi egemendir. Cemaat disiplini ise işin tuzu biberidir. Kimileri kendince haklı olarak soruyor; **"Bunlarda hiç mi Allah korkusu yok? Hesap vereceklerini hiç düşünmüyorlar mı?"**

Onu da düşünmüşler elbet. Birlik Vakfı web ana sayfasında bir davet yazısı bulunmakta. Yazı şöyle bağlanıyor: **"Davet bizden, Tevfik Allah'tandır."**

Tevfik Arapça bir sözcük. Uydurma, uygun düşürme, başarıya ulaştırma anlamına geliyor. Yani daveti yapanlar yedikleri nanelerin, kırdıkları fındıkların Allah tarafından Tevfik edileceğine, yani uygun düşürüleceğine (halk dilinde kitabına uydurmak deniyor buna) öylesine inanmışlar ki.

Hal böyle olunca Ankaralının rüyasındaki kazık cemaat için mal-mülk olarak tabir edilirken, Ankaralı için ise **"kazık Gökçek'ten Tevfik Allah'tandır"** diye yorumlanabiliyor ancak… Ben yorumcuların yalancısıyım…